

Det er vigtigt, at børn har et udbygget netværk af voksne omkring sig, men ligefrem at arbejde på at skabe voksne samtalevenner virker lidt kunstigt på mig. Det kan være et mål, vi arbejder hen imod, men midlet må være at motivere børn til at udfolde sig i nogle rammer, hvor der er engagerede voksne til stede, f.eks. i foreningslivet. Så kommer det med de voksne samtalevenner helt af sig selv. I foreningslivet og i idrætten møder børnene frivillige ledere og trænere, der er personligt engageret i det fællesskab, foreningen repræsenterer, og i det liv, der udfolder sig her.

Det er meget vigtigt for børnene at opleve og lære af dette mellemmenneskelige engagement, og derfor skal vi værne om foreningslivet, også når vi snart skal til at revidere folkeoplysningsloven. De penge, der er givet i tilskud til det frivillige børne- og ungdomsarbejde, som det foregår i bl.a. spejder-, idræts- og kirkelige foreninger, er givet godt ud. Det er forebyggende arbejde af allerbedste slags, og de penge kommer igen med renters rente.

Vedrørende det kulturelle liv i foreninger synes jeg nok, det er vigtigt at overveje, hvilken kultur vi ønsker at børnene skal tilegne sig i de sammenhænge. I mange sportsklubber sælges der alkohol, og børnene lærer fra små, at øl og sport er gensidigt forbundne. I fritids- og ungdomsklubberne under bl.a. Ungdomsringen bliver der solgt øl til festerne, og vi viser dermed børnene, at fest og hyggeligt samvær knytter sig til indtagelse af alkohol. Men de signaler kan vi ændre; hvis vi vil, kan vi skabe en modkultur og bekæmpe den kedelige europarekord i druk, som danske teenagere har.

Det synes jeg ministeren skal arbejde videre med, for det er ganske enkelt en kulturel skamplet. Det er godt, at ministeren betoner det frivillige foreningsliv og engagementet fra det civile samfund i børnekulturpolitikken; men vi bør have en løbende debat om, hvilke værdier der bærer foreningslivet, og hvilke værdier der formidles til vore børn ad den kanal.

Nu vi taler om kanaler, lægger redegørelsen også op til, at kvaliteten i det samlede medieudbud for børn skal sikres. I forbindelse med forhandlingerne om den nye mediepolitiske aftale vil regeringen arbejde for, at public service-stationerne kan øge deres egenproduktion af dansk tv for børn, og det er positivt. Men jeg vil også gerne understrege, at vi har brug for at udvikle nye former for uddannelses-tv og fakta-tv til børn.

Desuden mener jeg, at børnene skal beskyttes mod tv-vold. Børn ser uhyggeligt mange volds-scener og mord på tv, og det er klart, at de bliver påvirket af det. Forleden hørte jeg en meget sigende historie fra en børnehave: En lille dreng kom og fortalte, at hans bedstefar var død, og en anden lille dreng i børnehaven spurgte ham: Hvem skød ham? Disse smådrengene har vist set rigeligt med vold og skyderier i deres korte levetid.

På mange tv-kanaler serveres der vold og porno morgen, middag og aften. Hvad er det for værdier, vi dermed formidler til vore børn? Hvad er det for en samfundsforståelse og for et menneskesyn? Den aggressivitet, vi oplever mange steder i samfundet, er ikke opstået bare af sig selv. Voldsfilm er en medvirkende årsag, og det glæder mig, at vi på dette område har en ansvarlig minister, som tør stå ved de voksnes ansvar for børnenes udvikling.

Også hvad angår børnereklamer, ligger jeg på linje med kulturministeren; men ministeren glemmer i redegørelsen det forslag, der tidligere på året kom fra Venstres medieordfører om, at skolebørn skal have medieundervisning. Børnene vokser op i et mediesamfund, og derfor har de brug for den bedst mulige udrustning til at håndtere de mange informationer, medierne videregiver.

Jeg er enig med ministeren i, at der er behov for at eksperimentere med nye institutions- og skolebyggerier med henblik på at give børnene bedre fysiske rammer, og her kan jeg ikke undgå at komme ind på de fysiske rammer, vi i øjeblikket byder vore børn. Foreningen Skole og Samfund har netop lavet en undersøgelse, der konkluderer, at fire ud af fem skoler er så nedslidte eller fugtige, at de er direkte sundhedsfarlige for børnene at opholde sig i. Vi har en arbejdsmiljølov for voksne, og vi må snarest have en miljølov for børn og unge. Hvordan kan vi forvente, at vi får succes med at under-vise vore børn i respekt for medmennesket og demokrati i skolerne, når vi samtidig sidder deres nødråb vedrørende de fysiske rammer overhørigt?

Det glæder mig, at ministeren generelt set lægger op til at inddrage børnene mere på kulturområdet. Desværre tager lovgivning om og for børn i dag reelt udgangspunkt i de voksnes ønsker. De voksne vil have ret til at blive insemineret og føde børn, der aldrig får mulighed for at kende deres far; de voksne vil have ret til at sende deres børn i institution 10 timer om